Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως - ἀγάπης καὶ σοφίας

14ον

Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ μίλησε πρὸς τὸ κατὰ πλειονότητα γυναικεῖο ἐκκλησίασμα τοῦ Γαλαξειδιοῦ μὲ θέμα τὸν 78ο λόγο τοῦ Ἀντιόχου, τοῦ μοναχοῦ ἐκ Γαλατίας, περὶ ὑπομονῆς.

«Θυγατέρες μου, τέκνα τοῦ Κυρίου», ἄρχισε. «Διαισθάνομαι τὰ ἐλέμματα τῶν ψυχῶν σας ἀντικρύζοντα μὲ σιωπηλὴν ἱκεσίαν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτάκον. Ὁ ὀρθόδοξος ναὸς τὴν τοποθετεῖ εἰς τὴν ἰδίαν πάντοτε θέσιν. Εἰς τὸ μέσον. Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Μεταξὺ τοῦ Παντοκράτορος Κυρίου καὶ τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας Του. Τυγχάνει ἡ παμμεγίστη μεσίτρια ἡ ὁποία προσδέχεται ὅλων τὰς παρακλήσεις, ὅλων τὰς ἀτυχίας, ὅλων τὰς προσδοκίας, διὰ νὰ τὰς φέρει μὲ θάρρος Μητέρας πρὸς Υἱόν, εἰς τὸν Ἐσταυρωμένον θριαμβευτὴν Κύριον, τὸν ἔχοντα ἐξουσίαν ἐπὶ οὐρανίνων, ἐπιγείων καὶ καταχθονίων. Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐεργετικοῦ ρόλου της. Κάθε γνησία χριστιανικὴ καρδία ἀνιχνεύει, καὶ μανθάνει. Μόνον ἐπὶ μιᾶς ὑψηλῆς ἀρετῆς τὴν ὁποίαν κατεῖχεν εἰς τὴν ἐπίγειον ζωήν της θὰ ὁμιλήσω. Τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπομονῆς.

»Ἀναλογισθεῖτε, θυγατέρες μου, τί ὑπέμεινε ἡ Θεοτόκος εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, ποὺ ὀνομάζομεν γῆν. Τί ὑπέμεινεν ἀπὸ νεαρωτάτης ἔτι ἡλικίας ὡς κορασὶς ὅταν προσεφώνησεν τὸ κοσμοσωτήριον ἐκεῖνο: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου», εἰς τὸν κομιστὴν μέγαν Ἀρχάγγελον τοῦ σχεδίου τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας. Καχυποψίαν, ταλαιπωρίας, πενίαν, θλίψιν, σπαραγμόν, μόνωσιν, ὦ θὰ ἐχρειάζοντο τόμοι ὁλόκληροι διὰ νὰ περιγράψουν τὰς ἐπιγείους ἡμέρας, τὰς ὥρας, τὰς στιγμὰς τῆς Ἀειπαρθένου ἁγίας Μητρός μας. Ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ μεγαλειώδης, ἀθλήτρια τῆς ὑπομονῆς. Μιᾶς ὑπομονῆς ἡ ὁποία ἐξέπληξεν τοὺς ἀγγέλους καὶ κατέκτησεν τοὺς ἁγίους. Ἡ μετάνοια δίχως ὑπομονήν, θυγατέρες μου, οὐδόλως στεφανοῦται. Καμμίαν ἀρετὴν δὲν δυνάμεθα νὰ κατακτήσωμεν, καμμίαν, ἄνευ τῆς ὑπομονῆς. «Καὶ χρὴ πάντα πειρασμὸν καὶ θλῖψιν μεθ' ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας προσδέξασθαι ἵνα καταλάβωμεν τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας». Ἀλλὰ κι' ὁ γλυκύτατος Κύριός μας, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία μας, ὁ Κύριός μας ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λέγει: «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται». Καὶ εἰς τὸν μέγιστον ἔτι ἀπόστολόν Του, τὸν θεῖον Παῦλον, ὅταν τὸν παρεκάλει ἵνα τὸν θεραπεύση ἀπὸ τὸν σκόλοπα ποὺ τὸν ἐβασάνιζε τοῦ εἶπεν: «Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. Ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τὸ κήρυγμὰ Του ἦταν συγκλονιστική. Τὸ ἐκκλησίασμα ἔμεινε συγκινημένο βαθύτατα.

—Μεῖνε μαζί μας, πανιερώτατε! τοῦ ἔλεγαν. Μὴ μᾶς φύγῃς!

Ἔμεινε τρεῖς ἡμέρες στὸ Γαλαξείδι καὶ ἐπεκοινώνησε μὲ πολλὲς οἰκογένειες, ποὺ εἶχαν τὴν πνευματικὴ ἀνάγκη του.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή του εἰς τὴν Λαμία ἀρρώστησε ἀπὸ γρίππη καὶ ἔμεινε τρεῖς ἑβδομάδες κλινήρης. Γιὰ δύο ἡμέρες μάλιστα ἡ κατάστασίς του ἦταν σοβαρή. Ὑψηλὸς πυρετὸς ἐπίμονος, σαράντα καὶ ὀκτώ, δυσκολία ἀναπνοῆς καὶ ἐξώπτησις. Δὲν ὑπῆρχαν τότε τὰ σημερινὰ φάρμακα.

Μία νύκτα εἶδε στ' ὄνειρό του ἕνα ὅραμα συναρπαστικό. Ἦταν, λέει, σ' ἕνα εἰδυλλιακὸ ἀγροτικὸ τοπεῖον, μιὰ ἐκτεταμένη πρασινάδα, διάσπαρτη ἀπὸ ἀγριολούλουδα καὶ γύρω—γύρω ὁλάνθιστα δένδρα ποὺ ἐσχημάτιζαν ἕνα στεφάνι. Ἕνα ὑπερκόσμιο φῶς ἔλαμπε παντοῦ καὶ ἕνα λεπτὸ ἄρωμα ξεχυνόταν στὴν ἀτμόσφαιρα. Πουλιὰ ἐσπάθιζαν τὸν οὐρανό. Σ' αὐτὸ τὸ παραδεισένιο τοπεῖον, ὁ ἅγιος ἐβήματιζε ἀργά, ψάλλοντας τὸ «Φῶς ἱλαρόν, ἁγίας δόξης». Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔλαμψε ἕνα φῶς ἐκτυφλωτικὸ καὶ φάνηκε μία γυναικεία ὀπτασία, πλαισιωμένη ἀπὸ δύο γηραιοὺς ἄνδρες. Αὐτοστιγμεὶ εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἦσαν ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, εἰς τὸ μέσον δὲ ἡ πάναγνος μητέρα τοῦ Χριστοῦ. Ἄκουσε τὴ φωνή Της:

—Νεκτάριε!... Νεκτάριε!...

Ὁ ἅγιος ἐταράχθη.

—Κυρία Θεοτόκος! ἀνέκραξε. Μὲ ἀξιώσατε μὲ τὸ ὅλεμμα Σας! Ὦ!...

—Μὴ ταράζεσαι! Ὑποφέρεις καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ἀλλὰ ἔχει ἀκόμη ἀποστολὴν νὰ ἐπιτελέσῃς... ὑπομονή!

—Κυρία Θεοτόκος, τρέμω σκεπτόμενος ὅτι...

—Ἤρέμησε. Νικᾶται. Ἡ κρίσις παρῆλθε. Ἀπὸ τῆς αὐγῆς θὰ ἀποκατασταθῇ πλήρως ἡ ὑγεία σου. Χθὲς παρ' ὀλίγον νὰ σταλοῦν ἄγγελοι διὰ νὰ παραλάβουν καὶ σὲ συνοδεύσουν... ἀλλὰ ὁ Κύριος ηὐδόκησε νὰ παραμείνῃς ἀκόμη... πόσον δὲν γνωρίζω... Θὰ ἐξακολουθήσῃς βαδίζων τὴν ὁδὸν τῆς καρτερίας, νὰ ὁλοκληρώσῃς τὴν ἀποστολήν σου... καὶ τώρα, χαῖρε καὶ ἀγάλλου. Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ!

Ἄφωνος ἔμεινε ὁ Νεκτάριος ἕως ὅτου τὸ ὁλοζώντανο ὅραμα ἔσβησε.

Τὸ περιστατικὸ ἐκεῖνο ἀφῆκε βαθειὰ ἐντύπωση στὸν Νεκτάριο γιὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του. Καὶ ναὶ μὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ μικρὸ παιδὶ εἶχε μίαν κλίσιν πρὸς τὴν Παναγίαν, συνομιλῶντας μαζί Της καὶ ἐκμυστηρευόμενος κάθε σκέψιν του, ἀλλὰ μετὰ τὸ περιστατικὸ τῆς Λαμίας αἰσθάνετο κάποιον δεσμὸν μὲ τὴν Θεοτόκον, ἀφοῦ καὶ ἡ ἰδία τοῦ ἔδειξε ὅτι ταῖς πρεσβείαις Αὐτῆς ὁ Κύριος τὸν εἶχε ὑπὸ τὴν σκέπην Του.

Συχνὰ ἀνεφέρετο νοερῶς πρὸς τὴν Παναγία καὶ ἔλεγε σιωπηλὰ τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ζητήματά του, αἰσθανόμενος γαλήνην καὶ ἀνακούφισιν μὲ αὐτὴν τὴν ἐπικοινωνία. Ἔγραφε δὲ ὕμνους πρὸς τὴν Παναγία, τοὺς ὁποίους ἐξέδωσε ἀργότερα σὲ χωριστὸ τόμο ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεοτοκάριον».

Θὰ μεταφέρωμε εἰς τὴν παροῦσαν ἀφήγησιν τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ὕμνους αὐτούς, ἀλλὰ σήμερα θὰ περιορισθοῦμε στὴν «Πρώτη ὠδή», μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἀρχίζει τὸ «Θεοτοκάριον»:

Ἀνυμνῶν μεγαλύνω Σε ἄχραντε
τὴν τὸ γένος ἡμῶν μεγαλύναναν.
Δυσωπῶν (*) δυσωπῶ Σε, Πανύμνητε,
τὸν ἀεὶ τὸν Υἱὸν δυσωπήσασαν.

Εὐλογῶν μακαρίζω σε, Δέσποινα,
ἣν πιστῶν γενεαὶ μακαρίζουσιν.
Ἀναμέλπω τὴν χάριν Σου, Ἄνασσα,
ἣν ἀγγέλων χοροὶ μεγαλύνουσιν.

Ἀδιάφθορε νύμφη ἀνύμφευτε,
ἱκετεύω, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.
Ἀπειρόγαμε κόρη ἀκήρατε,
δυσωπῶ Σε τὰς κόρας μου φώτισον.

Θεομῆτορ Μαρία θεόνυμφε,
τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον, δέομαι.
Μητροπάρθενε, Δέσποινα ἄσπιλε,
κινδυνεύοντα Σὺ διασώλατε.

Σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον,
σωτηρίαν ἐμοὶ σὺ ἀπέργασαι.
Εὐδοκίας ἡμῶν τὸ προοίμιον,
εὐλογίαν κἀμοὶ θείαν δώρησαι.

Ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον τέξασα,
σκοτισθέντα τὸν νοῦν φωταγώγησον.
Ἡ τὰ σκότη πλανῶν διαλύσασα,
βηματίζειν ὀρθῶς παιδαγώγησον.

Ἡ τοῦ κόσμου προστάτις Παντάνασσα,
πειρασμῶν καὶ κινδύνων με λύτρωσαι.
Ἡ τὴν χάριν τῷ κόσμῳ κυήσασα,
τὴν μοι ἄϊδιον δώρησαι.

Μυστηρίου φρικτοῦ ἡ φανέρωσις,
μετανοίας μοι πύλας διάνοιξον.
Ἁμαρτίας βροτῶν ἡ ἀναίρεσις,
σωτηρίας υἱὸν με ἀνάδειξον.

Ἡ τὸν Χριστὸν ἐν ὠλέναις βαστάσασα,
εὐμενῆ τὸν κριτὴν μοι ἀπέργασαι.
Ἡ ὡς βρέφος τὸν Πλάστην θηλάσασα
Τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἱλέωσαι.

Θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε,
τὴν ψυχήν μου πτωχεύσασαν πλούτισον.
Φωτοφόρε λυχνία ὁλόφωτε,
σκοτισθέντα τὸν νοῦν μου καταύγασον.

Τῶν καμνόντων ἰσχὺς θεονύμφευτε,
τὴν καμοῦσαν ψυχὴν μου ἐνισχύσον
Ἰατρὲ ἀσθενούντων πανύμνητε,
ἀσθενοῦντα δεινῶς με θεραπεύσον.

Ἡ καλλίρρους πηγὴ ἡ θεόρρυτος,
ἡ ἀένναος Σὺ καὶ ἀκένωτος,
τὴν ψυχὴν μου διψῶσαν κατάρδευσον,
καὶ κατάρρυτον χώραν ἀνάδειξον.

Εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον,
λυτρωθῆναι ἀγνὴ με εὐδόκησον.
Τῶν πλεόντων καλὸν ὁρμητήριον,
ἐκ τοῦ κλύδωνος Σὺ με διάσωσον.

Ἡ τροφὴ ἡ τοῦ μάννα διάδοχος,
τὴν ψυχὴν μου λιμώττουσαν ἔκθρεψον.
Ἡ τῆς τρυφῆς τῆς Ἁγίας διάκονος,
τρυφῆς θείας κἀμὲ καταξίωσον.

Φωτοφόρε νεφέλη ἀείφωτε,
ψυχήν, φρένας καὶ ὄμματα φώτισον.
Πανακήρατε νύμφη ἀνύμφευτε,
τοὺς θερμοὺς ὑμνητὰς Σου ἐλέησον.

Ἡ τὸν ἄρτον τὸν ζῶντα βαστάσασα,
νεκρωθέντα Παρθένε μὲ ζώωσον.
Ἡ τὸν στάχυν τὸν θεῖον βλαστήσασα,
θανατούμενόν με θεοποίησον.

Οὐρανίας χαρᾶς ἡ ἀνέγερσις,
γαρμονῆς τὴν καρδίαν μου πλήρωσον.
Βασιλείας τοῦ Ἅδου καθαίρεσις,
τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.

Χαριτόβρυτε Μήτηρ Πανύμνητε,
τῶν δεινῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.
Ἀειπάρθενε νύμφη ἀνύμφευτε,
διαφύλαξόν με πολεμούμενον.

Τὸ πρωῒ ποὺ ἐξύπνησε δὲν εἶχε καθόλου πυρετό. Ἔφαγε λίγο ὄρεξη καὶ σηκώθηκε. Σὲ δύο ἡμέρες ἀκόμη ἐπανέλαβε τὰ καθήκοντά του, ἂν καὶ τοῦ ἔμεινε μιὰ ἀδυναμία καὶ ἕνα πυρετιό, ὅταν πολὺ ἐκουράζετο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

(*) δυσωπῶ = ἐπικαλοῦμαι τὴν φιλοτιμίαν, τὸ ἔλεος, ἱκετεύω μετὰ πάθους σεβασμοῦ.

ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ

Ξαναπαρουσιάζεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καπνοδοχοκαθαριστῆ

ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

ΛΑΝΚΑΣΤΕΡ ('Οχάϊο). Ὁ 26ετὴς Ντάνιηλ Μπάρετ, πτυχιοῦχος πανεπιστημίου παρητήθη τῆς ἐργασίας του ὡς κοινωνικοῦ λειτουργοῦ, παρηκολούθησεν ἐπὶ ἓξ μῆνας εἰδικὰ μαθήματα, ἠγόρασεν ἓν ὑψηλὸν καπέλλον καὶ δύο «φράκα» καί, τώρα, ἐργάζεται ὡς... καπνοδοκαθαριστής.

Ὁ Μπάρετ εἶναι εἷς ἐκ τῶν 1000 ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καπνοδοχοκαθαριστοῦ ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται καὶ πάλιν ἐπικερδές, διότι ἡ ἔλλειψις πετρελαίου ἔχει ἀναζωπυρώσει τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ τζάκια.

Τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ θέρους, ὁ Μπάρετ, ἐξοπλισμένος μὲ τὶς σκάλες, τὶς βούρτσες καὶ τὰ λοιπὰ σύνεργά του, καθαρίζει περὶ τὰ 10 τζάκια ἑβδομαδιαίως.

Μὲ τὴν μικρὰν του γενειάδα, τὰ ἄνευ σκελετῶν ὀμματοϋάλλιά του, καὶ μὲ τὰς χεῖρας του αἱ ὁποῖαι εἶναι μαῦραι ἐκ τῆς καπνιᾶς, παρὰ τὸ ἐπιμελὲς βούρτσισμα καὶ μὲ τὸ ὑψηλὸν καπέλλον του, ὁ Μπάρετ εἶναι ὁ τύπος τοῦ καπνοδοχοκαθαριστοῦ. Οἱ ἐργοδόται του ἐξέρχονται μὲ τὶς φωτογραφικὲς των μηχανὲς διὰ νὰ τὸν φωτογραφίσουν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας του.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ

Μέχρι πρὸ ἑνὸς ἔτους, ὁ Μπάρετ εἰργάζετο ὡς κοινωνικὸς λειτουργὸς εἰς ἓν πρόγραμμα κατὰ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν εἰς τὸ Λάνκαστερ τοῦ Ὀχάϊο, διέμενε δέ, μετὰ τῆς συζύγου του, εἰς μίαν μικρὰν ἀγροικίαν, ἡ ὁποία ἐθερμαίνετο μόνον διὰ μιᾶς θερμάστρας ξύλων. Τὸ παρελθὸν θέρος, ἐβοήθησεν ἕνα φίλον του νὰ τοποθετήσῃ ἕνα τζάκι εἰς τὴν οἰκίαν του καί, καθὼς ἦτο σκαρφολωμένος εἰς τὴν στέγην, ἐσκέφθη ὅτι θὰ τοῦ ἤρεσε νὰ γίνῃ καπνοδοχοκαθαριστής.

Ἀφοῦ διηρεύνησε τὰ τοῦ ἐπαγγέλματος, ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ ἕνα παλαιὸν καπνοδοχοκαθαριστὴν τοῦ Κοννέκτικουτ, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη νὰ τὸν μυήσῃ εἰς τὰ μυστικὰ τῆς τέχνης του. Ἀφοῦ εἰργάσθη πλησίον του, ὁ Μπάρετ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἐφωδιασμένος μὲ τὰ ἐργαλεῖα του καὶ ἤρχισε νὰ διαφημίζῃ τὸ ἐπάγγελμά του.

Δὲν ἦτο, ὅμως εὔκολον νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καθαρίζουν τὴν καπνοδόχον των τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους.

—Πολλαὶ καπνοδόχοι δὲν εἶχον καθαρισθῆ ἀπὸ 60ετίας», λέγει ὁ Μπάρετ. «Καὶ τοῦτο, διότι δὲν τὰς ἐχρησιμοποίουν συστηματικῶς. Ὅταν χρησιμοποιῆται συστηματικῶς τὸ τζάκι χρειάζεται ἀπαραιτήτως καθάρισμα ἅπαξ τοῦ ἔτους, διότι, ἄλλως, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνάψῃ ἡ καπνιὰ καὶ νὰ προκληθῆ πυρκαϊά.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ

Ὁ Μπάρετ ἐργάζεται μὲ μίαν συρματίνην βούρτσαν μὲ μακρὺ χέρι καὶ μὲ μίαν ἠλεκτρικὴν σκοῦπαν, ἀρχίζων ἐκ τῆς ὀροφῆς. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἀπορροφητῆρος εἶναι ἰδική του ἐπινόησις, τοῦτο δὲ θὰ κάμῃ τὸ ὄνομά του νὰ γραφῆ εἰς τὰ βιβλία τῆς ἱστορίας τοῦ ἐπαγγέλματος.

—Πρὸ τοῦ 1800 δὲν εἶχεν ἐπινοηθῆ ἡ βούρτσα μὲ τὸ μακρύ χέρι, οὔτω δέ, ἔβαζαν εἰς τὰς καπνοδόχους μικρὰ παιδιὰ γυμνά, τὰ ὁποῖα ἔσερναν ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων διὰ νὰ τὰ καθαρίσουν. Συχνά, ὅμως τὰ παιδιὰ δὲν ἦσαν τόσον μικρὰ καὶ ἐσφηνώνοντο καί, διὰ νὰ τὰ βγάλουν, εἴτε ἔχυναν ὕδωρ ἐκ τῆς κορυφῆς εἴτε... ἄναβαν φωτιὰν ἀπὸ τὸ τζάκι», λέγει ὁ Μπάρετ. Πολλὰ ἐκ τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων παιδίων ἀπέθνησκαν, τὸ δὲ ἐπάγγελμα τοῦ καπνοδοχοκαθαριστοῦ εἶχεν ἀποκτήσει κακὴν φήμην. Ἀλλά, τὸ 1800, οἱ μεταρρυθμιστικοὶ νόμοι, ἠνάγκασαν τοὺς ἐργολήπτας καπνοδοκαθαριστὰς νὰ κάμνουν εἰς τὰ παιδιὰ ἓν τοὐλάχιστον λουτρὸν ἡμερησίως, νὰ τοὺς ἀλλάσσουν ἐνδύματα ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ νὰ τοὺς ἔχουν κρεβδάτι διὰ νὰ κοιμῶνται, ἀντὶ τοῦ σωροῦ τῆς καπνιᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκοιμῶντο ἕως τότε. Τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δεικνύουν, ὅτι μεταξὺ τῶν παιδίων ἐκείνων ὁ καρκῖνος ἔκαμνε θραῦσιν, προφανῶς ἐκ τῆς καπνιᾶς. Τὸ γεγονὸς αὐτό, ἔκαμε τὸν Μπάρετ νὰ σκεφθῆ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἠλεκτρικὴν σκοῦπαν πέραν τῆς ἁπλῆς συρματίνης βούρτσας διὰ νὰ μὴ μένῃ ἴχνος καπνιᾶς εἰς τὰς καπνοδόχους καὶ νὰ προφυλλάσσῃ τοὺς ἐνοίκους τῶν οἰκιῶν ἐκ τῆς καρκινογόνου αὐτῆς οὐσίας.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΙΚΑ
Κοστούμια
Μοντιμόμερυ
Τζάμετ
Πλεκτά
Ὑπουάμισα
Καὶ ὅ,τι θελήσῃ ὁ ἄνδρας
σὲ τιμὲς καταπληκτικὲς
Ἐπισκεφθῆτε μας
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
γιὰ νὰ πεισθῆτε

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Ἡ Ἰαπωνία ζητεῖ περιορισμὸ στὴν ἁλιεία φαλαινῶν

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΑ ΕΚΛΕΙΨΟΥΝ

ΤΟΚΙΟ. Αἱ ὀργανώσεις προστασίας τοῦ περιβάλλοντος καὶ νέοι γενικοὶ κανονισμοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ διέπουν τὰ χωρικὰ ὕδατα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς Ἰαπωνικοὺς νὰ μειώσουν τὴν κατανάλωσιν τοῦ κρέατος τῆς φαλαίνης τὸ ὁποῖον καταβροχθίζουν μὲ ἰδιαιτέραν ἀπόλαυσιν ἀπὸ 1.000 καὶ πλέον ἐτῶν.

Διὰ τοὺς Ἰαπωνικοὺς οἱ ὁποῖοι τρώγουν τὸ κρέας τῆς φαλαίνης κατὰ διαφόρους τρόπους — ὠμόν, ψητόν, εἰς τὴν σχάραν καὶ μογειρευτόν — ἡ φάλαινα εἶναι μία σημαντικωτάτη πηγὴ πρωτεϊνῶν.

Οἱ Ἰαπωνες ἤρχισαν νὰ τρώγουν τὰ βόειον καὶ τὸ χοίρειον κρέας μόλις πρὸ 100 ἐτῶν, ὅταν ἤρχισαν νὰ συγχρωτίζωνται εὐρέως μετὰ τοῦ ὑπολοίπου κόσμου.

Περὶ τοὺς 70.000 Ἰαπωνες ἐργάζονται σήμερον εἰς τὴν ἁλιεύσιν, τὴν κατάψυξιν, τὴν ἐπεξεργασίαν ἢ τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος τῆς φαλαίνης. Ἐὰν ὑπολογισθῆ ὅτι οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν βοηθοῦνται ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, τότε ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν Ἰαπωνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰς φαλαίνας εἶναι 200.000.

Ἐν τούτοις, ἡ βιομηχανία τῆς φαλαίνης ἀντιμετωπίζει ὁλονέν μεγαλειτέρας δυσκολίας εἰς τὴν λειτουργίαν της λόγῳ, κυρίως, τοῦ ὁρίου τῶν 200 μιλίων τῶν οἰκονομικῶν ζωνῶν, τὸ ὁποῖον ἔχουν καθιερώσει διάφοροι χῶραι καὶ τῶν κινήσεων, τῶν περιβαλλοντολόγων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ προστατεύσουν τὸ θαλάσσιο αὐτὸ θηλαστικό.

Οἱ Ἰάπωνες λέγουν ὅτι θὰ προσπαθήσουν νὰ διατηρήσουν τὴν βιομηχανίαν των τῆς φαλαίνης, τὸ αὐτὸ δὲ λέγουν καὶ οἱ Σοβιετικοί.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ θὰ τεθῆ ὑπὸ σκληρὰν δοκιμασίαν τὴν 20ὴν Ἰουνίου εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὅταν θὰ συνέλθῃ ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ Φαλαίνης εἰς τὴν 29ην ἐτησίαν συνέλευσίν της, ὅπου θὰ συζητηθῆ τὸ θέμα τῆς φαλαινοθηρίας διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τὸ πενθημερον συνέδριον θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν Καμπέρρα, ἡ δὲ Ἰαπωνία θὰ ἐκπροσωπηθῆ ὑπὸ ἐπταμελοῦς ἀντιπροσωπείας, τῆς ὁποίας θὰ ἡγήται ἐν ἀνώτατον κυβερνητικὸν στέλεχος.

Ἡ μόνη σχεδὸν χώρα ἡ ὁποία θὰ ἀκούσῃ μὲ συμπάθειαν τὴν Ἰαπωνίαν θὰ εἶναι, πιθανῶς ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἡ ὁποία ἀπέκλεισε προσφάτως τοὺς Ἰαπωνικοὺς ἁλιεῖς ἐκ τῆς ζώνης τῶν 200 μιλίων τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν εἰς τὸν Βόρειον Εἰρηνικόν.

Ἡ ΕΣΣΔ καὶ ἡ Ἰαπωνία εἶναι αἱ μόναι χῶραι εἰς τὸν κόσμον αἱ ὁποῖαι ἀσκοῦν ἐνεργῶς τὴν θήραν τῆς φαλαίνης.

Δέκα τέσσαρες ἄλλαι χῶραι—μέλη ἀναμένεται ὅτι θὰ ζητήσουν νὰ τηρηθοῦν αὐστηρότεροι τὰ μέτρα προστασίας τῶν θαλασσίων θηλαστικῶν.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κατέστησαν ἤδη γνωστόν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὰ Ἰαπωνικὰ πλοῖα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν ζώνην τῶν 200 μιλίων τῆς πρὸς θήραν φαλαινῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΑΜΕΙΟ ΚΑΤΕΕ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὸ Ταμεῖο ΚΑΤΕΕ Πατρῶν διαλημρύσσει τακτικὴ δημοπρασία μὲ σφραγιστὲς προσφορὲς γιὰ τὴν προμήθειαν ὑλικῶν ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἐργαστηρίου Γεωλογίας τῆς Σχολῆς ΑΣΤΕΜ τοῦ ΚΑΤΕΕ Πατρῶν.

Ἡ δημοπρασία θὰ γίνῃ στὰ γραφεῖα τοῦ ΚΑΤΕΕ (Κουκουλι) στὶς 28 Ἰουλίου 1977 ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 11,30—12 τὸ μεσημέρι.

Περισσότερες πληροφορίες δίνονται κάθε ἐργάσιμη ἡμέρα καὶ ὥρα στὰ γραφεῖα τοῦ ΚΑΤΕΕ Πατρῶν.

Πάτραι 27 Ἰουνίου 1977

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
ΕΥΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΗ
ΠΡΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Γυναίκα ἡλικιωμένη, ἄρρωστη καὶ παντελῶς ἄπορη κάνει ἔκκλησιν στοὺς φιλανθρώπους νὰ τὴν βοηθήσουν. Κάθε προσφορὰ δεκτὴ στὸ φαρμακεῖο Μουστάκη — Γεωργίου, Ρήγα Φεραίου 50, πλατεῖα Ὀλγας, τηλ. 279-644.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
Κείμενα αἰσθητικῆς ἱστοριογραφίας, δοκιμίων τοῦ Μπενεντέττο Κρότσε
Παρουσίαση ΤΑΚΗ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ συγγραφέας Μπενεντέττο Κρότσε, Ἰταλὸς φιλόσοφος, ἱστορικός, αἰσθηματικὸς καὶ κριτικός, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς κορυφαῖες προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς μας. Γεννήθηκε στὸ Πεσκαρόλι τὸ 1866 καὶ πέθανε τὸ 1952 στὴ Νεάπολη. Σπούδασε Θεολογία καὶ Φιλοσοφία. Συνέγραψε πάνπολλα ἔργα μὲ πλήθος καὶ καθολικότητα στόχων γιὰ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸν ἄνθρωπο στὴ συνολικότητά του, ποὺ ὅταν αὐτὴ κατακερματίζεται, χάνει τὴν πληρότητα καὶ τὴν ἀλήθεια του. Αἰσθητική, Λογική, Ἠθικὴ φιλοσοφία, Ἱστοριογραφία, Ἐπιστήμη, Ποίηση καὶ Τέχνη, Πολιτικὴ καὶ Οἰκονομία, Δίκαιο καὶ Ἱστορία, πρὸς ὅλα ἐστρεψε μὲ σύμμετρη καὶ πρωτοφανὴ ἔκταση, τὴν καταπληκτικὴ σὲ ἀνοιχτὸ βάθος, σὲ μεθοδικότητα καὶ διεισδυτικότητα ἀκέψη του καὶ σὲ ὅλα διέχυσε ἕνα νέο φῶς.

Σ' ἕνα δοκίμιό του ὁ Κρότσε τονίζει: «Ὁ Χριστιανισμὸς ὑπῆρξε ἡ μεγαλύτερη ἐπανάσταση ποὺ ἔκαμε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος. Ὅλες οἱ ἄλλες ἐπαναστάσεις ὅλες οἱ πιὸ μεγάλες ἀνακαλύψεις ποὺ σημαδεύουν τὶς ἐποχὲς μέσα στὴν ἀνθρωπινη ἱστορία δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μαζί της καὶ συγκρινόμενες μὲ αὐτὴν μοιάζουν μερικὲς καὶ περιορισμένες. Καὶ ὁ λόγος εἶναι, γιατὶ ἡ Χριστιανικὴ ἐπανάσταση ἐνήργησε στὸ κέντρο τῆς ψυχῆς καὶ μέσα στὴν ἠθικὴ συνείδηση». «Φιλοσοφία τοῦ πνεύματος» ὀνόμασε ὁ Κρότσε τὸ φιλοσοφικό του σύστημα καὶ κάτω ἀπ' αὐτὸν τὸν γενικὸ χαρακτηρισμὸ ὑπήγαγε ἡ καλλίτερα, μὲ αὐτὸν ἐνοποίησε τὶς ἐπὶ μέρους βασικὲς μορφὲς τῆς Φιλοσοφίας:

Αἰσθητική, Λογική, Ἠθική. Πολέμησε τὸ φασισμὸ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις. Μὰ ὁ Μουσολίνι δὲν τόλμησε νὰ τὸν καταδιώξει, λόγῳ τοῦ παγκόσμιου κύρους του. Καὶ ὅταν στὴ διάρκεια ἑνὸς ταξιδιοῦ του στὸ Βερολίνο, τὸν ρώτησαν πῶς συμβαίνει καὶ τὸν ἀνέχονται οἱ φασ